Aº 1908. Nº 48.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

betreffende het recht van successie en van overgang bij overlijden.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de bestaande bepalingen omtrent het recht van successie en van overgang bij overlijden door eene nieuwe regeling te vervangen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van artikel 50 van het regeringsreglement dezer kolonie, vastgesteld onderstaande verordening tot heffing eener successie- en overgangsbelasting.

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Onder den naam van *successiebelasting* wordt eene belasting geheven van de vermogensvermeerdering, als erfgenaam of legataris van een ingezetene der Kolonie verkregen.

Artikel 2.

Aan de successiebelasting zijn mede onderworpen de vermogensvermeerderingen:

1. door een echtgenoot bij het overlijden van den anderen echtgenoot, die tijdens het overlijden ingezetene der Kolonie was, verkregen tengevolge van een beding bij huwelijksvoorwaarden, krachtens hetwelk aan den langstlevenden echtgenoot meer dan de helft in de gemeenschappelijke goederen verblijft;

2. door den echtgenoot verkregen tengevolge van den afstand der gemeenschap door de erfgenamen zijner echtgenoote, die tijdens haar overlijden ingezetene der Kolonie was;

3. bij of na het overlijden van een ingezetene der Kolonie door diens vrijgevigheid, van een ander verkregen, krachtens een beding ten behoeve van derden, gemaakt bij een overeenkomst, door den overledene gesloten, of uit een door dezen gesloten levensverzekering;

4. bij wijze van schenking van een ingezetene der Kolonie verkregen.

Artikel 3.

Onder den naam van *overgangsbelasting* wordt eene belasting geheven van de waarde der onroerende zaken, binnen de Kolonie gelegen of gevestigd, verkregen van een niet-ingezetene der Kolonie als diens erfgenaam of legataris of bij wijze van schenking.

Artikel 4.

Onder ingezetene der Kolonie wordt voor de toepassing dezer verordening verstaan ieder, die in de Kolonie zijn woonplaats heeft en wat een rechtspersoon betreft, elke die in de Kolonie zijn zetel heeft.

Of een rechtspersoon zijn zetel in de Kolonie heeft en waar, wordt beoordeeld naar de omstandigheden.

Artikel 5.

Onder schenking wordt voor de toepassing dezer verordening verstaan elke vermogensvermeerdering, die als eene bevoordeeling tengevolge van vrijgevigheid onder de levenden is aan te merken, behoudens de bijzondere bepalingen dezer verordening omtrent sommige dier bevoordeelingen en met inbegrip van afstand tegen verplichting tot het doen verrichten van kerkelijke diensten of plechtigheden.

Onder schenking wordt niet begrepen:

a. bevoordeeling door gebruik van goederen en kost en inwoning bij den schenker;

b. bevoordeeling van een echtgenoot, die het gevolg is van een gemeenschap van goederen, waarin elk der echtgenooten voor de helft gerechtigd is.

Artikel 6.

De verklaring van vermoedelijk overlijden wordt voor de toepassing dezer verordening met werkelijk overlijden gelijkgesteld; de dag, volgens artikel 520 van het Burgerlijk Wetboek in het vonnis uitgedrukt, geldt als dag van overlijden; behoudens teruggave der betaalde belasting en verhoogingen in de gevallen bij de artikelen 534, 537, 538 en 539 van het Burgerlijk Wetboek voorzien.

In dit geval beginnen ten opzichte van alle verkrijgingen tengevolge van het vonnis de termijnen, die volgens deze verordening bij het overlijden ingaan, te loopen met den dag van het vonnis van vermoedelijk-overleden-verklaring.

Artikel 7.

De roerende zaken, bij het overlijden van een ingezetene der Kolonie onder hem berustende of voor hem door anderen bewaard of bezeten, daaronder gerekend schuldvorderingen, aandeelen en effecten, waarvan de aan toonder of houder of op naam des overledenen luidende bewijzen bij zijn overlijden onder hem berustten of voor hem door anderen werden bezeten, worden voor de toepassing dezer verordening geacht tot zijne nalatenschap, of zoo hij in algeheele gemeenschap van goederen was gehuwd, tot de gemeenschap te behooren en mitsdien voor het geheel of voor het aandeel krachtens gemeenschap door zijne erfgenamen te worden verkregen.

De verplichting tot afgifte kan worden opgenomen onder de schulden, bedoeld in artikel 26 letter *e*. Het bepaalde bij letter *e* en de vijf laatste leden van art. 26 is ten deze toepasselijk met dien verstande, dat overtuigend moet worden aangetoond, dat de zaken reeds vóór het overlijden aan anderen toebehoorden.

De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet toepasselijk:

1. ingeval de overledene, ten gevolge van de uitoefening van een beroep of bedrijf, de zaken of bewijzen onder zich

had voor iemand, niet behoorende tot zijn bloed- of aanverwanten tot den vierden graad ingesloten of hunne echtgenooten;

2. ingeval de zaken of bewijzen onder den overledene berustten als openbaar ambtenaar, als vader van minderjarigen, als voogd, als curator, als executeur-testamentair of als bewindvoerder in de gevallen, waarin deze volgens eene uitdrukkelijke wetsbepaling is aangesteld of bij boedelscheiding als zoodanig is benoemd;

3. ingeval de zaken of bewijzen bij het overlijden verblijven aan medeëigenaren, ingevolge eene overeenkomst tusschen den overledene en die medeeigenaren gesloten;

4. ingeval en voor zoover de zaken of bewijzen toebehooren aan de vrouw van den overledene.

Dit artikel is mede toepasselijk op de daarin bedoelde zaken of bewijzen, berustende onder of bewaard voor den in algeheele gemeenschap gehuwden echtgenoot van den overledene.

Artikel 8.

In het geval, bedoeld in artikel 1732 van het Burgerlijk Wetboek, zijn de executeur-testamentair, de erfgenamen of de houder verplicht, vóór de afgifte, aan den Kantonrechter op het eiland, waar het in bewaring gegevene zich bevindt, de opening te verzoeken op verbeurte eener boete, gelijkstaande met de belasting, die zal blijken te min betaald te zijn, doch minstens honderd gulden.

De Kantonrechter zal de opening verrichten en daarvan een proces-verbaal opmaken, waarin de uitwendige toestand en de inhoud van het ter opening aangebodene worden beschreven. De beschrijving kan geschieden zonderdat de stukken zijn gezegeld en geregistreerd.

Artikel 9.

Wat schuldig erkend of kwijtgescholden is bij testament of onder voorwaarde van overleving van hem, aan wien is schuldig erkend of kwijtgescholden en wat is kwijtgescholden met ingang van het overlijden van den schuldeischer wordt voor de toepassing dezer verordening geacht door den als schuldeischer of schuldenaar aangewezene bij legaat te zijn verkregen.

Het aldus schuldig erkende wordt niet gerekend tot de schulden, die afgetrokken mogen worden; het aldus kwijtgescholdene wordt geacht een bestanddeel der nalatenschap uit te maken.

Deze bepalingen blijven, voorzooveel zij het bij testament schuldig erkende betreffen, buiten toepassing, wanneer aan den Ontvanger of aan den rechter overtuigend wordt aangetoond, dat de schuld reeds tijdens het leven van den overledene bestond; en voorzooveel zij het bij testament kwijtgescholdene betreffen, wanneer op voorschreven wijze wordt aangetoond, dat de vordering reeds tijdens het leven van den overledene was te niet gegaan.

Artikel 10.

Het aandeel van een overledene in eene onverdeeldheid, die opgelost is door eene scheiding, waarbij de overledene een van zijn leven afhankelijk vruchtgenot of periodieke uitkeering heeft verkregen, wordt voor de toepassing dezer verordening geacht door hem te zijn nagelaten en bij legaat te zijn verkregen door zijne bloed- of aanverwanten tot den vierden graad ingesloten of hunne echtgenooten, aan wie goederen in blooten eigendom of onder den last van periodieke uitkeering werden toebedeeld, tenzij de scheiding heeft plaats gehad bij eene akte, die eene zekere dagteekening heeft, meer dan een jaar aan het overlijden voorafgaande.

Heeft de overledene bij de scheiding, behalve het vruchtgenot of de periodieke uitkeering, baten in eigendom verkregen, dan mag de waarde, die deze hadden bij de scheiding, in mindering van de waarde van het aan te geven aandeel worden gebracht.

Artikel 11.

Al wat door den overledene aan bloed- of aanverwanten, tot den vierden graad ingesloten, of aan hunne echtgenooten werd afgestaan, overgedragen of kwijtgescholden, wordt voor de toepassing dezer verordening geacht te zijn nagelaten en bij legaat door den verkrijger of bevoordeelde te zijn verkregen, indien de overledene bij den afstand, de overdracht of de kwijtschelding een van het leven afhankelijk vruchtgenot of periodieke uitkeering had voorbehouden of bedongen.

Van de waarde der volgens het eerste lid aan te geven zaken kan voor de berekening der successiebelasting worden afgetrokken wat, blijkens wettelijke bewijzen, voor den af-

stand, de overdracht of de kwijtschelding werd bedongen, vruchtgenot en periodieke uitkeering hieronder niet begrepen, mits het bedongen bedrag, de wettelijke bewijzen en de dagteekening van het beding in de aangifte worden vermeld.

De wegens den afstand, de overdracht of de kwijtschelding betaalde overdrachts- of successiebelasting strekt in mindering van de successiebelasting volgens dit artikel verschuldigd.

Artikel 12.

Indien in de gevallen, bij de artikelen 10 en 11 voorzien, na de daarbij bedoelde rechtshandelingen en vóór het overlijden van den daarin bedoelden overledene, de verkrijger of, zoo hij in gemeenschap van goederen was gehuwd, diens echtgenoot overleden is, blijven die artikelen buiten toepassing voor hetgeen door den verkrijger werd verkregen of voor het aandeel, dat den verkrijger of diens echtgenoot krachtens huwelijksgemeenschap daarin toekwam.

Artikel 13.

Wanneer, met uitzondering van het geval van huwelijksgemeenschap, een aandeel in zaken, die aan den overledene in gemeenschap met anderen toebehoorden, bij zijn overlijden tengevolge van eene overeenkomst verblijft aan medeeigenaren tegen of zonder vergoeding aan de erfgenamen of rechtverkrijgenden van den overledene, wordt dat aandeel voor de toepassing dezer verordening geacht te zijn nagelaten en door de medeëigenaren bij legaat te zijn verkregen.

Van de waarde van het aandeel kan voor de berekening der successiebelasting het bedrag van de vergoeding worden afgetrokken, mits deze voor de successsiebelasting is aangegeven.

Artikel 14.

De goederen, door den overledene bij uitersten wil bestemd tot vermogen van eene door hem bij uitersten wil in het leven geroepen stichting, worden voor de toepassing dezer verordening beschouwd door de stichting bij erfenis of legaat te zijn verkregen.

De goederen, door iemand op andere wijze dan bij uitersten wil bestemd om daarmede eene stichting in het leven te roepen, worden voor de toepassing dezer verordening beschouwd als door de stichting te zijn verkregen bij schenking.

Artikel 15.

Wanneer gedurende het leven van een bezwaarden erfgenaam of legataris het bezwaarde goed op den verwachter overgaat, worden de dag, waarop de rechtshandeling heeft plaats gehad en de plaats waar die is geschied, voor de toepassing dezer verordening als de dag en de plaats van het overlijden van den bezwaarde beschouwd.

Artikel 16.

De in de Kolonie gelegen of gevestigde onroerende zaken, behoorende aan een niet-ingezetene der Kolonie, welke door hem binnen het jaar aan zijn overlijden voorafgegaan zijn afgestaan of overgedragen anders dan bij schenking of welke binnen dien tijd bij scheiding aan anderen zijn toegedeeld en hetzij vóór, hetzij binnen een jaar na zijn overlijden door scheiding, afstand of overdracht zijn of worden verkregen door een of meer zijner erfgenamen, bloed- of aanverwanten tot den vierden graad ingesloten of door hunne echtgenooten, worden voor de heffing der overgangsbelasting geacht door deze van den overledene bij legaat verkregen te zijn.

De wegens de overdracht betaalde belasting strekt in mindering van de verschuldigde overgangsbelasting.

Artikel 13, eerste lid is ten aanzien van de in dit artikel bedoelde zaken toepasselijk.

Artikel 17.

Curators van onbeheerde nalatenschappen zijn gehouden tot alle bij deze verordening aan erfgenamen, legatarissen of verkrijgers opgelegde verplichtingen.

Bewindvoerders, voogden en curators zijn gehouden tot de vervulling van alle verplichtingen, bij deze verordening opgelegd aan degenen, die zij vertegenwoordigen of wier belangen zij waarnemen.

Artikel 18.

Tot mededeeling aan de Administratie der belastingen, volgens door den Gouverneur te stellen regelen, zijn verplicht:

de Ambtenaren van den Burgerlijken Stand, van alle voorgekomen sterfgevallen;

de Griffier van het Hof van Justitie, van alle uitgesproken vonnissen van verklaring van vermoedelijk overlijden;

alle Ambtenaren, terstond van alle ter hunner kennis gekomen handelingen in strijd met deze verordening of nalatigheden in de nakoming daarvan.

HOOFDSTUK II.

Grondslagen.

Eerste Afdeeling.

Algemeene Bepalingen.

Artikel 19.

De successiebelasting wordt geheven over de waarde, die door ieder wordt verkregen, na aftrek van zijn aandeel in de schulden en lasten volgens de derde Afdeeling van dit Hoofdstuk en hetgeen verder volgens de bepalingen dezer verordening mag worden afgetrokken.

Artikel 20.

De overgangsbelasting wordt geheven over de waarde der onroerende goederen zaken, die overgaan.

Artikel 21.

Rechten, bij de verkrijging van eene opschortende voorwaarde afhankelijk, komen voor de heffing der belasting niet, die van eene ontbindende voorwaarde afhankelijk, wel in aanmerking; behoudens bijvordering of teruggave van belasting in verband met de werkelijke vermogensvermeerdering bij de vervulling der voorwaarde.

Hetzelfde geldt van verbintenissen, bij den overgang van eene opschortende of ontbindende voorwaarde afhankelijk.

Tweede Afdeeling.

Baten.

Artikel 22.

De waarde der baten, die tot grondslag strekt voor de heffing der successie- en overgangsbelasting, is bij verkrijgingen als erfgenaam of legataris en andere verkrijgingen bij

het overlijden zonder of met tijdsbepaling, de waarde, opgevat volgens artikel 23 of 24 ten dage van het overlijden; in andere gevallen die waarde ten dage van de rechtshandeling, waaruit de vermogensvermeerdering voortspruit.

Bij verkrijgingen onder eene opschortende voorwaarde strekt tot grondslag der heffing de waarde ten tijde van de vervulling der voorwaarde.

Artikel 23.

Voor de berekening der successiebelasting wordt de waarde bepaald:

1°. voor de zaken, in *vollen of met fidei-commis bezwaarden eigendom* verkregen, als volgt:

a. van onroerende zaken, binnen de Kolonie gelegen of gevestigd, met uitzondering van die sub *b* genoemd, op de algemeene verkoopwaarde, welke niet lager kan worden gesteld dan de waarde volgens den legger voor de grondbelasting, ten tijde der verkrijging geldende;

b. van grondrenten, op den afkoopprijs bij de vestiging bepaald en indien die niet bepaald is, op de waarde naar den maatstaf bij artikel 780 van het Burgerlijk Wetboek vastgesteld; bij gebreke van de daar bedoelde marktprijzen of jaarlijksche opbrengst, op de algemeene verkoopwaarde;

c. van schuldvorderingen op naam, op het bedrag van het kapitaal of op de waarde in verband met de verleende waarborgen, de gegoedheid des schuldenaars en de gemaakte bedingen;

d. van lijfrenten of andere periodieke, van het leven afhankelijke, uitkeeringen, op de kapitaalswaarde, verkregen door het jaarlijksch bedrag te vermenigvuldigen met de getallen naar de volgende tabel:

Wanneer de persoon, gedurende wiens leven de uitkeering moet plaats hebben:

15 jaar of minder..........				oud is, met	18
boven de 15	tot 25	jaren	„	„ „	17
„ „ 25	„ 35	„	„	„ „	16
„ „ 35	„ 45	„	„	„ „	14
„ „ 45	„ 55	„	„	„ „	12
„ „ 55	„ 65	„	„	„ „	8½
„ „ 65	„ 75	„	„	„ „	5
„ „ 75	„ 80	„	„	„ „	3
„ „ 80		„	„	„ „	2

Wanneer de lijfrenten of andere periodieke uitkeeringen in voorwerpen in natura bestaan, wordt het jaarlijksch bedrag berekend, op de wijze bij artikel 780 van het Burgerlijk Wetboek voorgeschreven. Bij gebreke van bekendheid der daar bedoelde marktprijzen of jaarlijksche opbrengst, wordt het jaarlijksch bedrag door den aangever begroot.

Ten aanzien van tontines, contracten van overleving en dergelijke, wordt het jaarlijksch bedrag gehouden dat te zijn van het laatstverloopen boekjaar. De waarde wordt berekend als die der lijfrenten.

Indien eene uitkeering voor een bepaalden tijd is ingesteld, wordt de kapitaalswaarde bepaald door het jaarlijksch bedrag te vermenigvuldigen met het getal, aangewezen in een bij besluit van den Gouverneur, naar een rentevoet van 4%, vast te stellen tabel.

Het belastbaar kapitaal naar deze berekening verkregen, kan, indien de uitkeering tevens van het leven afhankelijk is, niet hooger zijn dan dat, hetwelk verkregen zou zijn, wanneer de uitkeering van het leven afhankelijk ware gesteld.

Bij uitkeeringen, welke door meer dan één physiek persoon gezamenlijk worden verkregen, wordt het bedrag van ieders aandeel tot kapitaal gebracht volgens bovenstaande tabel.

Voor uitkeeringen, aan rechtspersonen voor onbepaalden tijd besproken, wordt het vijf-en-twintigvoud der jaarlijksche uitkeering genomen;

e. van de loopende termijnen van huren en interest op het bedrag tot en met het overlijden verschuldigd of op de waarde ervan in verband met de sub *c* bedoelde omstandigheden;

f. van alle zaken, hiervóór sub *a—e* niet genoemd, op de algemeene verkoopwaarde.

2. van de zaken, die *in vruchtgebruik* worden verkregen, op het overeenkomstig de bepalingen van n°. 1 letter *d* van dit artikel tot kapitaal gebrachte bedrag der jaarlijksche inkomsten, naar den maatstaf van vier ten honderd der overeenkomstig n°. 1 te bepalen kapitaalswaarde op het tijdstip, waarop het genot aanvangt.

Vruchtgebruik aan rechtspersonen voor onbepaalden tijd besproken wordt geacht voor dertig jaren gemaakt te zijn.

Onder vruchtgebruik worden, voor de toepassing dezer verordening, mede verstaan vruchtgenot, recht van gebruik en van bewoning, vruchten en inkomsten, jaarlijksche opbrengst en soortgelijke uitkeeringen uit daartoe aangewezen

goederen, daaronder begrepen het bij anderen dan de legatarissen verbleven genot van legaten welke, tengevolge van eene toegevoegde tijdsbepaling, niet binnen twee jaren na het overlijden of eerst op een onzeker tijdstip vorderbaar zijn.

3. van hetgeen *onder den last van vruchtgebruik of van periodieke uitkeering* geërfd of verkregen wordt, op de overeenkomstig n°. 1 te bepalen waarde van den vollen eigendom, na aftrek van de waarde, welke op het tijdstip der verkrijging aan de uitkeering of het vruchtgebruik, volgens de bepalingen van n°. 1, letter *e* of van n°. 2, moet worden toegekend.

De aftrek wordt, indien het vruchtgebruik of de uitkeering aan of ten behoeve van verschillende personen, van onderscheiden leeftijd, levenslang bij opvolging besproken of bedongen is, bepaald in verhouding tot den leeftijd des jongsten.

Artikel 24.

Voor de berekening der overgangsbelasting wordt de waarde der verkregen onroerende zaken bepaald als volgt:

1. van den *vollen*, van den *met fidei-commis bezwaarden* en van den *blooten eigendom*, op de waarde van den vollen eigendom ten dage van den overgang, op de bij artikel 23 n°. 1, letters *a* en *b* voorgeschreven wijze te begrooten of te regelen;

2. van het *vruchtgebruik:*

a. indien het door physieke personen zonder bepaling van tijd wordt verkregen, op de helft der bij n°. 1 bedoelde waarde, en indien het door rechtspersonen zonder bepaling van tijd of voor bepaälden tijd van niet minder dan vijf en twintig jaren verkregen wordt, op het geheel van die waarde;

b. indien het door physieke personen voor bepaalden tijd, of door rechtspersonen voor bepaalden tijd van minder dan vijf en twintig jaren wordt verkregen, op de wijze bij artikel 23 n°. 2, eerste lid, aangeduid; voor physieke personen in verband met n°. 2, letter *a.*

Indien in de sub 1 en 2 bedoelde gevallen de bloote eigendom en het vruchtgebruik bij denzelfden overgang aan verschillende verkrijgers overgaan, wordt de waarde van den blooten eigendom berekend op de bovenbedoelde waarde van den vollen eigendom, na aftrek van de overeenkomstig dit artikel bepaalde waarde van het vruchtgebruik.

Derde Afdeeling.

Schulden en Lasten.

Artikel 25.

Voor de berekening der successiebelasting worden van ieders verkrijging, voorzooveel schulden te zijnen laste komen, de schulden, waarmede eene verkrijging in vollen of met fidei-commis belasten eigendom is bezwaard, afgetrokken voor het volle bedrag; die, waarmede eene verkrijging in vruchtgebruik of onder den last van vruchtgebruik is bezwaard, voor het overeenkomstig artikel 23 n°. 2 en 3 berekende bedrag.

De lasten worden van ieders verkrijging afgetrokken voor het aandeel daarin, dat ten zijnen laste komt.

Artikel 26.

Voor de berekening der successiebelasting kunnen geene andere lasten en schulden worden afgetrokken dan de navolgende en mits aan de hierna gestelde vereischten zij voldaan en wat de schulden betreft, voor zoover zij niet door een beroep op de verjaring zijn getroffen.

1. *Lasten.*

a. de begrafeniskosten, andere dan die in artikel 361 n°. 4, van het Burgerlijk Wetboek bedoeld.

Artikel 1175, n°. 2 van het Burgerlijk Wetboek is, voor zooveel de aldaar bepaalde bevoegdheid des rechters betreft, in dezen van toepassing.

Voorts de sommen besproken of uitgekeerd voor de uitvaart van den erflater en de te zijnen behoeve te doene kerkelijke diensten of te vieren godsdienstige plechtigheden, sedert den dag van zijn afsterven tot en met het eerste jaargetijde na zijn overlijden, en zulks geëvenredigd aan den stand en het vermogen van den overledene, met inachtneming van het plaatselijk gebruik en de bijzondere omstandigheden. Hetgeen te dier zake meer is besproken wordt beschouwd als legaat aan niet verwante personen;

b. de lasten, bij schenking aan den bevoordeelde opgelegd.

II. *Schulden.*

a. interesten, renten en huren tot en met den dag van overlijden;

b. de schulden, ten tijde van de verkrijging bestaande, die voortspruiten uit het beroep van den overledene;

c. huisschulden tot en met den dag van de verkrijging; dienstbodenloon voor den op dien dag loopenden geheelen termijn.

De schulden, onder letters *a*—*c* genoemd, worden elk afzonderlijk in de aangifte opgegeven met aanwijzing van haren oorsprong, den tijd waarover zij loopen en den naam des schuldeischers;

d. van de belastingen: de reëele tot en met den dag der verkrijging, de personeele tot en met den laatsten dag van het tijdvak, waarover zij loopen, tenware aanspraak op afschrijving of teruggave bestaat. Indien zij tijdens de aangifte nog niet zijn vastgesteld, wordt als het bedrag daarvan genomen dat, hetwelk voor het voorafgaande belastingjaar was bepaald;

e. alle overige schulden, die op de verkrijging drukken; van elke schuld moet in de aangifte het bedrag, de oorsprong, de tijd van het ontstaan en de naam van den schuldeischer worden vermeld;

in het geval van verkrijging door overlijden moet reeds vóór het overlijden van haar bestaan en oorsprong bewijs door geschriften zijn te leveren geweest; in de aangifte moeten de authentieke of onderhandsche geschriften, waarmede dat bewijs zoude kunnen zijn geleverd, worden omschreven;

de onderhandsche geschriften, die als bewijsmiddel worden vermeld, moeten reeds vóór het overlijden in de macht van den schuldeischer zijn geweest; dat de aangever overtuigd is dat zulks het geval was, moet in de aangifte worden verklaard;

in de aangifte moet worden verklaard, dat de aangever overtuigd is, dat de daarin vermelde bewijzen niet werden opgemaakt of afgegeven om iemand te bevoordeelen of om de betaling van successierechten te ontgaan.

De schulden, waaromtrent voormelde verklaringen niet

naar waarheid kunnen worden afgelegd, worden beschouwd als „niet vóór het overlijden bestaande schulden", in den zin van het in artikel 45 voorkomende eedsformulier.

Behoudens de toepassing van artikel 51 worden de schulden, die niet wegens verjaring buiten aanmerking moeten blijven, afgetrokken, wanneer de vereischte opgaven in de aangifte zijn gedaan.

Wanneer een schuld naar het oordeel van den Ontvanger niet kan worden afgetrokken, wordt de aangever door hem met de reden in kennis gesteld.

Zoolang de aangifte niet is beëedigd, kan de omschrijving bij nadere aangifte worden aangevuld en kunnen nog schulden worden aangegeven.

Wanneer de vereischte opgaven in de beëedigde aangifte niet zijn gedaan of wanneer na de beëediging nadere aangifte eener schuld of aanvulling der omschrijving plaats heeft, kan de schuld worden afgetrokken, indien aan den Inspecteur der belastingen, of aan den rechter overtuigend wordt aangetoond, dat de schuld in het geval van verkrijging bij overlijden reeds vóór het overlijden en anders vóór de verkrijging bestond, dat de onderhandsche geschriften als bewijsmiddel dienende, reeds vóór het overlijden of vóór de verkrijging in de macht van den schuldeischer zijn geweest en dat de bewijzen voor het bestaan der schuld niet werden opgemaakt of afgegeven om de betaling van successiebelasting te ontgaan.

Hetgeen op eene der bedoelde wijzen blijkt ten gevolge van het niet aftrekken van schulden te veel te zijn betaald, wordt teruggegeven, mits de teruggaaf worde gevraagd binnen den termijn voor de verjaring bepaald.

HOOFDSTUK III.

Aangifte.

Artikel 27.

Iedere erfgenaam van een ingezetene der Kolonie is verplicht ten kantore des Ontvangers op het eiland, waar de overledene zijne laatste woonplaats had, eene schriftelijke, onderteekende aangifte in te leveren.

De aangifte moet inhouden:

1. de voornamen, den naam, het beroep en de woonplaats des aangevers;

2. de voornamen, den naam, de laatste woonplaats en de dagteekening van overlijden van den overledene;

3. of de verkrijging ab intestato is geschied en anders de aanduiding van de titels, krachtens welke wordt verkregen;

4. de voornamen, naam, beroep en woonplaats van alle erfgenamen, legatarissen en verdere verkrijgers met hunne bloed- of aanverwantschap of betrekking van huwelijk tot den overledene, van wien verkregen wordt of de vermelding dat geene zoodanige betrekking bestaat; alsmede de dagteekening der geboorte van de personen, van wier leven verkregen wordende vruchtgebruiken of periodieke uitkeeringen afhankelijk zijn.

Van ontbindende voorwaarden en van verkrijgingen onder opschortende voorwaarde wordt melding gemaakt;

5. eene specifieke en duidelijke omschrijving en de waarde van alle zaken, die tot de nalatenschap behooren; van rechten van eene opschortende voorwaarde afhankelijk en van onzekere rechten wordt melding gemaakt, doch behoeft de waarde niet te worden opgegeven, behoudens de verplichting tot nadere aangifte; evenzoo wordt melding gemaakt van ontbindende voorwaarden.

Gelijke zaken mogen bijeen en de waarde daarvan kan gezamenlijk worden vermeld, behoudens het bepaalde sub 7.

Huizen, ongebouwde onroerende goederen welke niet aaneengelegen zijn, zakelijke rechten, buiten de Kolonie gelegen of gevestigde onroerende zaken, schuldvorderingen waarvan geen verhandelbare bewijzen bestaan en schepen worden steeds afzonderlijk omschreven en op waarde gesteld.

Bij de omschrijving der onroerende zaken wordt de ligging opgegeven met aanduiding zoo mogelijk van straat en nummer der huizen en van de ongebouwde eigendommen de oppervlakte en de begrenzing.

Ten aanzien van vruchtgebruiken en periodieke uitkeeringen wordt opgegeven de tijd, waarvoor zij zijn ingesteld.

Bij de omschrijving van schuldvorderingen, als hiervoor gemeld, die op eene lagere waarde dan het bedrag van het te vermelden kapitaal worden aangegeven, worden de bijzonderheden bij artikel 23 letter *c* bedoeld, omschreven.

6. de lasten en schulden, die volgens den aangever in mindering kunnen worden gebracht, omschreven volgens artikel 26. Ook van schulden van eene opschortende voorwaarde afhankelijk wordt melding gemaakt, alsmede van ontbindende voorwaarden;

7. hetgeen door ieder wordt verkregen en de waarde daarvan, na aftrek van ieders aandeel in de lasten en schulden; van verwerpingen wordt melding gemaakt;

8. indien door het overlijden zaken worden geërfd of verkregen, welke met vruchtgebruik of periodieke uitkeeringen zijn belast, de omschrijving der met vruchtgebruik belaste zaken, het bedrag der periodieke uitkeeringen, den titel waarbij het vruchtgebruik is ingesteld of de uitkeeringen zijn opgelegd, den naam en de woonplaats der vruchtgebruikers of genieters en van degenen van wier leven het vruchtgebruik of de uitkeering afhangt, den ouderdom dier personen en het tijdvak, waarvoor het vruchtgebruik of de uitkeering is ingesteld.

Indien de aangever niet of niet volledig in staat is om aangifte van de met vruchtgebruik belaste zaken te doen, vermeldt hij zulks in de aangifte. In dat geval is de vruchtgebruiker tot die aangifte verplicht binnen eene maand na vordering daartoe door den Ontvanger. Bij gebreke van daaraan te voldoen is artikel 42 toepasselijk en de vruchtgebruiker voor de verschuldigde successiebelasting en verhoogingen aansprakelijk. Naar de door den vruchtgebruiker ingeleverde aangifte wordt de belasting berekend; indien blijkt, dat ten nadeele van den schuldenaar der belasting eene onjuiste aangifte is gedaan, heeft deze recht op teruggave.

Bij de aangifte, waarin voor de toepassing dezer verordening de ouderdom moet worden opgegeven van personen, van wier leven een vruchtgebruik of eene periodieke uitkeering afhankelijk is, wordt, op straffe van weigering der aangifte, hunne geboorteakte overgelegd of, indien dit niet mogelijk is, eene akte van bekendheid, opgemaakt op de wijze, voorgeschreven bij de beide eerste leden van artikel 121 van het Burgerlijk Wetboek, of, wanneer de personen buiten de Kolonie wonen en geboren zijn, door de daartoe bevoegde openbare macht.

Artikel 28.

Bij alle aangiften voor de successiebelasting, door erfgenamen te doen, wordt opgegeven of de overledene al dan niet eenige goederen als bezwaarde erfgenaam of legataris of in vruchtgebruik bezat, en zoo ja, waarin zij bestaan, door wien en bij welken titel de erfstelling over de hand of het vruchtgebruik is ingesteld, aan wien de goederen moeten worden uitgekeerd, wie tot het genot van den eigendom is gekomen of op wien het vruchtgebruik bij opvolging is overgegaan.

Gelijke opgaven worden vereischt ten aanzien van het al dan niet bezitten, het vervallen of overgaan van periodieke uitkeeringen.

Indien eenige opgave, als in dit artikel bedoeld, is verzuimd of onjuist gedaan, is iedere onderteekenaar der aangifte hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting terzake verschuldigd, behoudens het recht tot terugvordering van de schuldenaren.

Artikel 29.

Iedere legataris van een ingezetene der Kolonie en iedere verkrijger tengevolge van vrijgevigheid van een ingezetene der Kolonie door diens overlijden is verplicht aangifte te doen van zijne verkrijging ten kantore van den Ontvanger op het eiland, waar de overledene zijne laatste woonplaats had. Op deze aangifte is artikel 27, voorzooveel het onderwerp dezer aangifte betreft, van toepassing.

Op gelijke wijze is iedere verkrijger onder de levenden tengevolge van vrijgevigheid van een ingezetene der Kolonie verplicht aangifte van zijne verkrijging te doen ten kantore van den Ontvanger op het eiland, waar de schenker zijne woonplaats had.

Artikel 30.

Voor de overgangsbelasting moet door iederen erfgenaam, legataris of anderen verkrijger aangifte van zijne verkrijging worden gedaan ten kantore van den Ontvanger op het eiland, waar de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

Op deze aangifte is artikel 27, voorzooveel het onderwerp dezer aangifte betreft, van toepassing.

Artikel 31.

Op dezelfde wijze als bij de artikelen 27, 29 en 30 bepaald, zijn tot aangiften van hunne verkrijgingen gehouden:

1. zij, die als legataris of bevoordeelde onder de levenden een vruchtgebruik of periodieke uitkeering bij opvolging verkrijgen.

2. de verwachters bij een erfstelling of legaat over de hand, op wie een fidei-commis overgaat.

De aangifte geschiedt ten kantore van den Ontvanger op het eiland, waar de instelling van het vruchtgebruik, de periodieke uitkeering of de instelling over de hand is of had moeten zijn aangegeven, behalve wat fidei-commissen betreft, welke dagteekenen van vóór de invoering der thans in de Kolonie geldende wetboeken, in welke gevallen de aangifte geschiedt ten kantore van den Ontvanger op het eiland, waar de bezwaarde zijne laatste woonplaats had.

Artikel 32.

In het geval, bedoeld bij artikel 14, tweede lid, is hij, die de stichting in het leven roept, verplicht op de wijze, als bij de vorige artikelen bepaald, aangifte te doen ten kantore op het eiland, waar hij woont of, zoo hij geen ingezetene der Kolonie is, waar de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

Artikel 33.

Erfgenamen en legatarissen van denzelfden overledene, of gezamenlijke verkrijgers bij of na overlijden, of onder de levenden krachtens denzelfden titel, kunnen gezamenlijk aangifte doen bij een door hen allen onderteekend stuk.

Hetzelfde is toepasselijk op de aangifte voor de overgangsbelasting ten opzichte van gezamenlijke verkrijgers.

Er kan geene aangifte bij hetzelfde stuk geschieden van verkrijgingen van meer dan één overledene of schenker.

Artikel 34.

Onverminderd de verplichting tot aangifte is elke verkrijger op vordering van den Ontvanger of Inspecteur verplicht ter zake van zijne verkrijging of anderer verkrijgingen krachtens denzelfden titel alle zoodanige inlichtingen te verstrekken en akten, boeken, papieren of andere bewijsstukken te vertoonen als de Ontvanger of de Inspecteur voor de uitvoering dezer verordening noodig acht.

Bij nalatigheid om daaraan binnen een door den Ontvanger of Inspecteur te stellen termijn te voldoen, wordt tegen den nalatige een dwangschrift uitgevaardigd op dezelfde wijze en ten zelfden einde als bij artikel 42 bepaald.

Artikel 35.

Uitvoerders van uiterste wilsbeschikkingen, die hunne woonplaats binnen de Kolonie hebben, zijn, op dezelfde wijze als erfgenamen, legatarissen en andere verkrijgers bij het overlijden, tot het doen van aangifte bevoegd. Wanneer zij van deze bevoegdheid hebben gebruik gemaakt, zijn zij op gelijke wijze als genoemde personen tot vervulling van alle aan deze bij deze verordening opgelegde verplichtingen gehouden.

In de gevallen, bij de artikelen 1034 en 1038 van het Burgerlijk Wetboek voorzien, hebben de erfgenamen en de uitvoerders der uiterste wilsbeschikkingen, met betrekking tot de successie- en overgangsbelasting, dezelfde rechten onder dezelfde voorwaarden, als bij die artikelen ten opzichte van de legaten zijn toegekend en gesteld.

Artikel 36.

De Ontvanger is bevoegd om binnen een jaar, nadat door den uitvoerder van den uitersten wil aangifte voor de successie- of overgangsbelasting is gedaan, van de erfgenamen of legatarissen van den overledene of van één of meer hunner aangifte te vorderen.

Die vordering geschiedt bij deurwaarders-exploot. Is de aangifte niet binnen twee maanden na de beteekening van het exploot ingediend, dan wordt tegen den nalatige een dwangschrift uitgevaardigd tot betaling eener daarbij uit te drukken som, op gelijke wijze en ten zelfden einde als bij artikel 42 is bepaald.

Is volgens de aangifte van de erfgenamen en legatarissen meer belasting verschuldigd dan volgens die van den uitvoerder van den uitersten wil, dan strekt de op de laatstgemelde aangifte verschuldigde of betaalde belasting in mindering van die, welke volgens de aangiften van de erfgenamen en legatarissen is verschuldigd.

Artikel 37.

Zij, die zaken of waarden onder zich hebben met de opdracht om die bij het overlijden van een ingezetene der Kolonie niet in den boedel te brengen, zijn verplicht eene schriftelijke, onderteekende aangifte in te leveren, behelzende: den naam en de voornamen van den overleden bewaargever of den overleden echtgenoot van den bewaargever, met wien hij in algeheele gemeenschap was gehuwd, diens laatste

woonplaats, eene specifieke omschrijving van de zaken of waarden, den titel waaronder zij de zaken of waarden onder zich hadden en eene nauwkeurige aanwijzing van de bestemming der zaken of waarden. Deze aangifte moet worden ingeleverd ten kantore op het eiland, waar de overledene zijne laatste woonplaats had, binnen den termijn van ééne maand na aanmaning bij deurwaardersexploot en in ieder geval vóórdat de tot de aangifte verplichten de zaken of waarden uit handen geven of op eenige andere wijze aan de opdracht gevolg geven.

De Ontvanger is bevoegd den inhoud dezer aangifte aan de erfgenamen van den overledene en aan den executeur-testamentair, zoo deze aangifte gedaan heeft, mede te deelen; zoomede aan legatarissen en andere verkrijgers, voorzoover zij belanghebbenden daarbij zijn.

Bij niet-inlevering der aangifte binnen den gemelden termijn en bij onvolledigheid of onnauwkeurigheid der aangifte zijn zij, die tot het inleveren verplicht zijn, hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting, die terzake van de hiervoor bedoelde zaken of waarden verschuldigd zal zijn. Zij verbeuren bovendien eene boete, gelijkstaande met het bedrag van de verschuldigde belasting, doch van ten minste honderd gulden.

De vordering van belasting waartoe dit artikel aanleiding geeft, wordt ingesteld op de wijze, bepaald bij artikel 42.

Artikel 38.

Het aanvaarden eener nalatenschap onder het voorrecht van boedelbeschrijving of het voorbehonden recht van beraad ontheft niet van de verplichting tot het doen van aangifte, op de wijze en binnen den termijn, bij deze verordening voorgeschreven.

De vervulling der verplichtingen, uit deze verordening voortvloeiende, wordt niet beschouwd als eene daad van aanvaarding.

De aangifte, gedaan door den erfgenaam of legataris, die vervolgens verwerpt, vervalt.

De kosten van vervolging tegen erfgenamen of legatarissen, ingesteld vóórdat zij verwierpen, blijven te hunnen laste, indien de vervolging alleen uit hoofde van de verwerping is gestaakt.

Artikel 39.

Eene aangifte kan geschieden krachtens eene schriftelijke, aan de aangifte gehechte volmacht.

Artikel 40.

In iedere aangifte wordt éóne woonplaats gekozen in de hoofdplaats van het eiland, waar die aangifte wordt gedaan. Zij geldt voor alle rechtsvorderingen en vervolgingen, krachtens deze verordening in te stellen tegen de erfgenamen, legatarissen en andere verkrijgers, of tegen degenen die tot de vervulling der aan deze opgelegde verplichtingen gehouden zijn.

Zij, die voor de overgangsbelasting geene aangifte gedaan of geene woonplaats gekozen hebben, worden geacht hunne woonplaats te hebben ter laatste woonplaats van den overledene of van den schenker ten tijde der schenking, gedurende één jaar na het overlijden of de schenking; na dien tijd ten parkette van den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het kantongerecht op het eiland, waar de overledene zijne laatste woonplaats, of de schenker tijdens de schenking zijn woonplaats had.

Zij, die voor de overgangsbelasting geene aangifte gedaan of geene woonplaats gekozen hebben, worden geacht hunne woonplaats te hebben ten parkette gemeld op het eiland, waar de aangifte volgens artikel 30 moest geschieden.

Van alle exploiten, gedaan aan personen, die hetzelfde domicilie hebben, wordt slechts éóne kopij gelaten.

Artikel 41.

Voor aangiften van verkrijgingen door het overlijden is de termijn van aangifte drie maanden, te rekenen van den dag van het overlijden zoo dit binnen de Kolonie, zes maanden zoo het buiten de Kolonie is voorgevallen. De Inspecteur der belastingen kan in bijzondere gevallen op verzoek den termijn van aangifte verlengen.

Indien zwangerschap oorzaak is, dat onzekerheid bestaat omtrent de persoon des erfgenaams of legataris of de heffing der belasting, gaat de termijn in van den dag der bevalling of, indien de vrouw vroeger mocht overlijden, van den dag van haar overlijden of, indien geen van beiden op den driehonderdsten dag na den dood des erflaters mocht hebben plaats gehad, alsdan van den eersten daaropvolgenden dag.

Ingeval de nalatenschap volgens de wet als onbeheerd wordt beschouwd of indien tengevolge van de vervulling eener voorwaarde, van verwerping of van den bij artikel 2 n°. 2 bedoelden afstand geërfd of verkregen wordt, gaat de termijn in van den dag der benoeming van den curator, der vervulling van de voorwaarde, der verwerping of van den afstand.

Voor andere verkrijgingen dan door overlijden is de termijn van aangifte drie maanden, ingaande met den dag der rechtshandeling, waaruit de vermogensvermeerdering voortspruit en in geval van artikel 14, tweede lid, drie maanden, ingaande met de dagteekening der akte, waarbij de stichting is in het leven geroepen. Ten aanzien van voorwaardelijke verkrijgingen is het bepaalde bij het vorige lid toepasselijk.

Artikel 42.

Indien eene aangifte niet binnen den termijn en ten kantore, bij deze verordening bepaald, is ingediend, zendt de Ontvanger den nalatige eene waarschuwing om binnen acht dagen aan zijne verplichting te voldoen; voor verkrijgingen van een overledene kan de waarschuwing worden gezonden aan „de gezamenlijke verkrijgers van ......" aan het domicilie volgens artikel 40. Indien aan de waarschuwing niet wordt voldaan, wordt tegen den nalatige een dwangschrift uitgevaardigd tot betaling eener daarbij uit te drukken som, behoudens vermeerdering of vermindering volgens latere regeling, voor belasting en verhooging.

Het bedrag van de verschuldigde belasting wordt, na de beteekening van het dwangschrift, met *een vierde* daarvan, verhoogd. Ingeval geen belasting verschuldigd is, wordt voor iedere ingegane week verzuim na de beteekening van het dwangschrift door iederen nalatige eene boete verbeurd van *vijf* gulden.

Artikel 43.

De aangiften, waarin de goederen niet overeenkomstig het voorschrift dezer verordening zijn aangewezen, of waarin ontbreekt de ontkennende opgave volgens artikel 28, of waarin niet al de opgaven voorkomen, welke voor de berekening van de belasting worden vereischt, worden geweigerd, met schriftelijke aanwijzing van hetgeen aan de aangifte ontbreekt.

Artikel 44.

Het is den ambtenaar, zoowel dengene ten wiens kantore eene aangifte en bijlagen worden ingeleverd, als dengene, die daarvan in zijne ambtsbetrekking kennis neemt, verboden, van die stukken inzage, afschriften of uittreksels te geven, of daaruit iets mede te deelen anders dan aan de aangevers en hunne rechtverkrijgenden, behoudens de bepalingen van artikel 37 en van dit artikel.

Aangiften van legatarissen of andere verkrijgers mogen aan de erfgenamen medegedeeld worden; die van erfgenamen aan legatarissen en andere verkrijgers, voorzooveel hunne verkrijgingen betreft.

In alle andere gevallen wordt daartoe een bevelschrift vereischt van den Kantonrechter van het eiland, waar de aangifte is gedaan. Door een dergelijk bevelschrift wordt de verplichting tot geheimhouding opgeheven.

Behalve de kosten van het zegel, is *vijftig* cents verschuldigd voor elke beschreven bladzijde, houdende 27 regels, elk van 12 lettergrepen door elkander, en gedeeltelijk beschreven bladzijden voor vol gerekend.

Op het uittreksel of afschrift wordt voor het genoten salaris gekweten.

Bij het verleenen van inzage is *vijftig* cents verschuldigd.

Het is aan ieder verboden, om den inhoud van aangiften, bijlagen en vertoonde stukken, die uithoofde van zijn tegenwoordig of vroeger ambt te zijner kennis is gekomen, verder bekend te maken dan voor de uitoefening van zijn ambt wordt gevorderd, behoudens het bepaalde bij de drie eerste leden van dit artikel.

Hij, die opzettelijk de bij dit artikel opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van een tot zes maanden en geldboete van vijftig tot tweehonderd en vijftig gulden, tezamen of afzonderlijk.

Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met gevangenisstraf van een tot zes weken en geldboete van vijf en twintig tot honderd gulden, tezamen of afzonderlijk.

Geene vervolging wordt ingesteld dan op klachte van hem, ten aanzien van wien de geheimhouding is geschonden.

Artikel 45.

Iedere aangever is verplicht om binnen eene maand na inlevering eener aangifte voor de successiebelasting voor den Kantonrechter van het eiland, waar de inlevering is geschied, de deugdelijkheid zijner aangifte te bevestigen door het afleggen van den navolgenden eed of verklaring :

a. voor eene aangifte als erfgenaam :

„Ik zweer (verklaar), dat ik bij de door mij gedane aangifte van de verkrijging bij erfenis en legaat van......gewoond hebbende te.... en overleden te.... den.... naar mijn beste

weten alles heb aangegeven, wat volgens de verordening op de successiebelasting aangegeven moest worden en dat ik geene niet vóór het overlijden bestaande schulden en geene niet bestaande lasten heb opgegeven."

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig (dat verklaar ik)".

b. voor eene aangifte, gedaan door een legataris of anderen verkrijger door overlijden:

„Ik zweer (verklaar), dat de door mij gedane aangifte van de verkrijging door het overlijden van ..... krachtens.... (hier te vermelden den titel van verkrijging), naar mijn beste weten overeenkomstig de verordening op de successiebelasting is gedaan".

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig (dat verklaar ik)".

c. voor eene aangifte, gedaan door een verkrijger onder de levenden:

„Ik zweer (verklaar), dat de door mij op den.... gedane aangifte van de verkrijging bij schenking van.... krachtens.... (hier te vermelden den titel, zoo er een is) naar mijn beste weten overeenkomstig de verordening op de successiebelasting is gedaan."

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig (dat verklaar ik)".

Het afleggen van een valschen eed of valsche verklaring wordt gestraft overeenkomstig artikel 311 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 46.

Indien twee of meer erfgenamen in de rechte nederdalende lijn, overeenkomstig artikel 33, bij hetzelfde stuk in persoon of door gemachtigden, aangifte hebben gedaan, behoeft de eed slechts te worden afgelegd door één hunner, daartoe door den Ontvanger binnen acht dagen schriftelijk aan te wijzen. Voor de toepassing dezer bepaling wordt met deze erfgenamen gelijkgesteld de echtgenoot, die van den vooroverleden echtgenoot erft, terwijl kind of kinderen uit hun huwelijk of afstammelingen daarvan aanwezig zijn.

In alle andere gevallen, waarin door twee of meer verkrijgers, in persoon of door gemachtigden, overeenkomstig artikel 33, of door bestuurders van een rechtspersoon, gezamenlijk aangifte is gedaan, kan de Ontvanger toelaten, dat de eed slechts wordt gedaan door een hunner, op voorschreven wijze door den Ontvanger aan te wijzen.

Geene aanwijzing volgens dit artikel kan geschieden van een aangever, die volgens artikel 47 van het afleggen van den eed is vrijgesteld.

Indien geene aanwijzing is geschied of de aangewezene vóór het afleggen van den eed is overleden, zijn alle aangevers tot het afleggen van den eed verplicht.

Artikel 47.

Geen eed wordt afgelegd door:

1°. den aangever, van wiens verkrijging in de rechte nederdalende lijn het actief volgens aangifte geen f 1000 te boven gaat; hetzelfde is toepasselijk op den echtgenoot, in het eerste lid van artikel 46 bedoeld.
Het hier bepaalde is niet toepasselijk, wanneer, tengevolge van verwerping door anderen dan de bovengenoemden, wordt verkregen in de rechte nederdalende lijn of door den bedoelden echtgenoot.

2°. den aangever, van wiens verkrijging in alle andere gevallen dan sub 1 gemeld het actief volgens aangifte geen f 100 te boven gaat;

3°. verkrijgers van periodieke uitkeering;

4°. verkrijgers, die aangifte voor de overgangsbelasting hebben gedaan;

5°. het Gouvernement.
Indien in deze gevallen de aangifte door een executeur is geschied, zijn de vrijstellingen van den eed ook ten aanzien van hem toepasselijk.

Artikel 48.

Indien eene aangifte door een gemachtigde is gedaan, wordt de eed afgelegd door dengene, namens wien de aangifte is gedaan.
Ingeval van ziekte, afwezigheid buiten de Kolonie of andere wettige reden van verhindering, kan de eed met vergunning van den Inspecteur krachtens eene bijzondere volmacht worden afgelegd door den Kantonrechter ter keuze van den lasthebber.

Artikel 49.

De eed wordt kosteloos afgelegd. Het proces-verbaal van eedsaflegging is vrij van zegel en wordt in duplo opgemaakt. Een der duplicaten wordt door den Griffier toegezonden aan den Ontvanger, ten wiens kantore de aangifte is gedaan.

Artikel 50.

Wanneer de eed niet binnen den bepaalden termijn is afgelegd, wordt de nalatige gestraft met eene boete van vijf en twintig gulden voor elke ingegane week verzuim.

Artikel 51.

Wanneer blijkt, dat eene aangifte ten nadeele van de Koloniale kas onvolledig, onjuist of te laag is gedaan, wordt met uitzondering van de gevallen bij artikel 53 bedoeld, tegen hen, die daarvan geene nadere aangifte hebben gedaan, door den Ontvanger een dwangschrift uitgevaardigd tot betaling eener daarbij uit te drukken som op gelijke wijze en ten zelfden einde als bij artikel 42 bepaald, behalve dat de verhooging der belasting wordt gesteld op een bedrag, gelijk aan de verschuldigde belasting.

Het dwangschrift wordt niet uitgevaardigd dan nadat eene maand te rekenen van den laatsten dag van den termijn van aangifte is verloopen.

De belanghebbenden worden van de verhooging ontheven, zoo zij van hunne onschuld doen blijken.

Artikel 52.

Indien met betrekking tot eene aangifte, die volgens artikel 47 nos. 1 en 2 niet aan beëediging is onderworpen, na verloop van den termijn tot aangifte een gegrond vermoeden bestaat, dat eene verzwijging, eene verkeerde of te lage aangifte als bij artikel 51 bedoeld heeft plaats gehad, kan de verplichting tot beëediging der aangifte door den Kantonrechter van het eiland, waar zij is ingediend, aan de aangevers worden opgelegd.

Daartoe wordt door den Ontvanger een met redenen omkleed verzoekschrift ingediend. Een afschrift daarvan wordt, met dagvaarding voor den Kantonrechter, aan de aangevers beteekend.

De eed of verklaring, bevolen zijnde, moet worden gedaan binnen eene maand na den dag, waarop het bevel des Kantonrechters aan de aangevers is beteekend, en zijn verder de artikelen 45, 46, 48, 49 en 50 van toepassing.

Indien verzwijging, verkeerde of te lage aangifte blijkt te hebben plaats gehad, komen de kosten ten laste van de aangevers en wordt de verschuldigde belasting met een gelijk bedrag verhoogd.

Artikel 53.

Wanneer binnen de Kolonie gelegen of gevestigde onroerende zaken, aandeelen waarvan verhandelbare bewijzen bestaan en andere effecten, hypothecaire schuldvorderingen of schepen met toebehooren, bij eene aangifte niet overeenkomstig hunne werkelijke waarde schijnen te zijn aangegeven, is de Ontvanger bevoegd eene waardeering door deskundigen te vorderen.

De vordering geschiedt bij exploit, houdende vermelding der som, waarop de Ontvanger het goed waardeert, het bedrag hetwelk voor belasting schuldig wordt geacht, en dagvaarding voor den Kantonrechter van het eiland, waar de overledene zijne laatste woonplaats had of de schenker zijne woonplaats had, of, wanneer het onroerende zaken betreft, waar de te waardeeren zaak gelegen of gevestigd is, ten einde zich omtrent de keuze van drie deskundigen te verstaan, of, bij gebreke daarvan, deze door den rechter ambtshalve te hooren benoemen.

Artikel 225, eerste en tweede lid, artikelen 226 tot 230, artikel 231, tweede lid, artikel 232, eerste lid, artikelen 233 en 234 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn in dezen toepasselijk.

De deskundigen maken van hunne bevinding een gedagteekend en onderteekend proces-verbaal op, vermeldende de verschillende door hen aan het goed toegekende waarden, zonder opgave van ieders persoonlijk gevoelen.

Indien twee deskundigen het eens zijn, wordt hunne waardeering, indien zij allen verschillen, een derde gedeelte van het gezamenlijk bedrag voor de waarde gehouden.

Wanneer de aldus aan het goed toegekende waarde de aangegeven waarde met een achtste daarvan of meer overtreft, is, behalve de hoogere belasting, eene gelijkstaande som als verhooging verschuldigd. In dat geval komen de kosten der waardeering ten laste der aangevers, anders ten laste van de Administratie.

In elk geval wordt de belasting betaald over het bedrag, waarmede de waarde, door de deskundigen bepaald, de aangegeven waarde overtreft; daarentegen wordt teruggegeven de belasting betaald over het bedrag, met hetwelk de aangegeven waarde die, welke door de deskundigen is bepaald, te boven gaat.

Artikel 54.

Eene verhooging ten beloope van *een vierde* van de belasting is verschuldigd ingeval, na de beteekening van het exploit, de aangegeven waarde bij nadere aangifte vrijwillig

wordt verhoogd, onverschillig of de verhooging meer of minder dan een achtste der aangegeven waarde beloopt, en mits tegelijk met de verhooging van belasting de tot dat tijdstip door de Administratie gemaakte kosten worden betaald.

Artikel 55.

De belanghebbenden kunnen de aan te geven waarde der in het eerste lid van artikel 53 vermelde zaken, te hunnen koste, door deskundigen doen vaststellen.

De vordering daartoe wordt gedaan bij exploit, met dagvaarding van den Ontvanger voor den Kantonrechter bij het tweede lid van artikel 55 aangewezen en ten einde als daarin is omschreven.

Het derde, vierde en vijfde lid van artikel 53 zijn hierbij van toepassing.

De waarde, volgens de schatting der deskundigen aan de zaak toe te kennen, wordt aangegeven en strekt ten grondslag voor de berekening der belasting.

HOOFDSTUK IV.

Bedrag der Belasting.

Artikel 56.

Van de *successiebelasting* is vrijgesteld:

1°. hetgeen door het Gouvernement wordt verkregen;

2°. al wat in vruchtgebruik of bij wijze van periodieke uitkeering wordt verkregen, zoo de verkrijger of ander persoon van wiens leven het genot afhangt sterft, vóórdat des verkrijgers genot *zes* maanden heeft geduurd. Ingeval van later overlijden wordt vrijstelling verleend voor dat gedeelte van de belasting, hetwelk het voordeel door den verkrijger, blijkens daarvan overgelegde bewijzen genoten, te boven gaat;

3°. de waarde der onroerende zaken, over welke in Nederland of zijne andere koloniën of overzeesche bezittingen de belasting op den overgang bij overlijden wordt bewezen te zijn betaald geworden, doch alleen voorzoover die in het actief voorkomende waarde, naar evenredigheid, in het zuiver saldo is begrepen;

Ingeval het onder n°. 2 bedoelde overlijden plaats heeft of de onder dat nommer en onder n°. 3 bedoelde bewijzen geleverd worden na de betaling van de belasting, geschiedt teruggave, wanneer deze wordt gevraagd binnen den termijn, voor de verjaring bepaald.

4°. schenkingen van roerende lichamelijke zaken tot persoonlijk gebruik van den begiftigde, mits tot geen hoogere waarde dan f 500, aan bloedverwanten in de rechte nederdalende lijn en dan f 100 in alle andere gevallen.

Van de *overgangsbelasting* is vrijgesteld hetgeen door het Gouvernement wordt verkregen.

Artikel 57.

Voor de heffing der successie- en overgangsbelastingen strekt de aangifte der verkrijgers tot grondslag, behoudens de toepassing der artikelen 36, 37, 42, 43, 51, 52 en 53.

Artikel 58.

De successiebelasting wordt geheven naar de bloedverwantschap of betrekking van huwelijk tusschen den verkrijger en dengene, van wien of door wiens vrijgevigheid is verkregen, of volgens deze verordening geacht wordt te zijn verkregen.

Voor de toepassing dezer verordening is in de gevallen van artikel 2, nos. 1 en 2 degene, van wien wordt verkregen, de overleden echtgenoot.

Artikel 59.

Bij verkrijging, anders dan als erfgenaam ab intestato, wordt, indien tusschen den verkrijger en dengene, van wien of door wiens vrijgevigheid verkregen wordt, de betrekking van huwelijk en tevens die van bloedverwantschap of wel meer dan eene betrekking van bloedverwantschap bestaat, het voor den belastingschuldige gunstigste tarief toegepast.

Artikel 60.

Voor de berekening der successiebelasting wordt het bedrag der vermogensvermeerdering, dat tot grondslag der heffing moet strekken, vooraf verminderd: voor bloedverwanten in de rechte nederdalende lijn en voor den daarmede in artikel 46, eerste lid gelijkgestelden echtgenoot met f 1000; in alle andere gevallen met f 100; met dien verstande, dat bij opvolgende schenkingen, door en aan denzelfden persoon gedaan, op de tweede en volgende schenkingen deze vermindering slechts wordt toegepast, voorzoover dit niet reeds bij vroegere schenkingen is geschied.

Het bedrag wordt verder naar beneden afgerond tot een veelvoud van tien gulden.

Bij de berekening van het belastingbedrag wordt een halve cent of minder niet, meer dan een halve cent voor een cent gerekend.

Artikel 61.

De *successiebelasting* wordt geheven naar een opklimmend tarief volgens de volgende tabel :

BIJ VERKRIJGING ALS:	WANNEER DE VERMOGENSVERMEERDERING BEDRAAGT: f 2000 of minder.	Volgende f 2000.	Volgende f 4000.	Volgende f 8000.	Volgende f 16000.	Volgende f 32000.	Volgende f 64000.	Volgende f 128000.	Volgende f 256000.	Volgende f 512000.	Over het meerdere.
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
bloedverwant in de rechte nederdalende lijn of de in Art. 46 bedoelde echtgenoot..	1	1,1	1,2	1,3	1,4	1,5	1,6	1,7	1,8	1,9	2
bloedverwant in de rechte opgaande lijn............	3	3,3	3,6	3,9	4,2	4,5	4,8	5,1	5,4	5,7	6
echtgenoot, niet hiervóór bedoeld	4	4,4	4,8	5,2	5,6	6	6,4	6,8	7,2	7,6	8
broeder of zuster..........	4	4,4	4,8	5,2	5,6	6	6,4	6,8	7,2	7,6	8
broeders- of zusterskind of kleinkind................	6	6,6	7,2	7,8	8,4	9	9,6	10,2	10,8	11,4	12
in alle andere gevallen......	8	8,8	9,6	10,4	11.2	12	12,8	13,6	14,4	15,2	16

Artikel 62.

Indien in het geval van verwerping, hetzij door den verkrijger, hetzij door diens rechtverkregenhebbenden, of van afstand als bij artikel 2 n°. 2 bedoeld, minder successiebelasting zoude schuldig zijn dan zonder verwerping of afstand, wordt wegens de verkrijging het belastingbedrag geheven, dat verschuldigd zoude geweest zijn, indien geenerlei verwerping of geen afstand had plaats gehad.

Artikel 63.

Gewettigde kinderen worden, voor de toepassing dezer verordening, beschouwd als uit het huwelijk te zijn geboren.

Wettelijk erkende natuurlijke kinderen worden met wettige gelijkgesteld, mits de bewijzen der erkenning bij de aangifte worden overgelegd.

Artikel 64.

Wanneer bij eene aangifte door den aangever wordt verklaard, dat er onzekerheid bestaat omtrent de bloedverwantschap of omtrent den persoon, die erft of verkrijgt, wordt naar de onderscheidingen der in artikel 61 voorkomende tabel het hoogste percentage, dat in verband met de betrekkingen van huwelijk of bloedverwantschap schuldig zoude kunnen zijn, geheven; behoudens teruggave van hetgeen naderhand blijkt te veel betaald te zijn, zoo deze teruggave wordt gevraagd binnen den termijn voor de verjaring bepaald, of, ingeval van rechtsgedingen over de erfenis of de verkrijging, binnen een jaar na het eindvonnis.

Artikel 65.

De *overgangsbelasting* bedraagt acht ten honderd.

HOOFDSTUK V.

Belastingschuld, Aansprakelijkheid, Betaling, Teruggave en Verjaring.

Artikel 66.

De successie- en overgangsbelastingen zijn verschuldigd

door iederen verkrijger voor hetgeen door hem wordt verkregen, voorzoover daaromtrent geene andere bepalingen bij testament of overeenkomst zijn gemaakt.

Artikel 67.

Wanneer roerende zaken, inschrijvingen op de Grootboeken der Nationale Schuld uitgezonderd, als erfgenaam of legataris van een ingezetene der Kolonie onder den last van vruchtgebruik worden verkregen en de vruchtgebruiker door den insteller is ontheven van het stellen van zekerheid, is hij, die den eigendom dier goederen heeft geërfd of verkregen, niettemin bevoegd om na de betaling van de wegens deze verkrijging verschuldigde successiebelasting te vorderen, dat de vruchtgebruiker binnen eene maand ten zijnen behoeve voldoende zekerheid stelle als bij artikel 811 van het Burgerlijk Wetboek bedoeld, ten beloope van het bedrag der betaalde belasting; tenzij de vruchtgebruiker dit bedrag binnen eene maand na de aangifte der verkrijging tegen hoogstens vier ten honderd 's jaars heeft voorgeschoten met opeischbaarheid bij het einde van het vruchtgebruik. Bij gebreke van een of ander zijn de artikelen 813—819 van het Burgerlijk Wetboek ten deze toepasselijk.

De belasting van gelegateerde periodieke uitkeeringen wordt voorgeschoten door hem, die met de uitkeering is belast en bij iederen termijn van betaling, naar evenredigheid van het getal, waarmede de uitkeering overeenkomstig artikel 23, letter *d* is vermenigvuldigd, gekort, met bijrekening van een interest van vier ten honderd, alles tenzij andere beschikkingen zijn gemaakt.

Artikel 68.

Voor de betaling der successiebelasting zijn tegenover de Administratie aansprakelijk:

1°. elke erfgenaam, legataris of andere verkrijger voor de belasting wegens zijne verkrijging verschuldigd en elke erfgenaam tevens ten beloope van zijne verkrijging voor de belasting bij het overlijden door de mede-erfgenamen en legatarissen verschuldigd.

De aansprakelijkheid van legatarissen en andere verkrijgers is hoofdelijk voor hetgeen door hen gezamenlijk wordt verkregen.

2°. de erfgenamen hoofdelijk:

a. voor de belasting, bij het overlijden van den erflater verschuldigd door de erfgenamen en legatarissen, die niet hunne woonplaats in de Kolonie hebben. Zij hebben op de door laatstgenoemden verkregen zaken voorrecht, onmiddellijk rang nemende na dat der Administratie, bij artikel 75 bepaald en op den voet van dat artikel;

b. voor de belasting, bij het overlijden verschuldigd in de gevallen bedoeld bij artikel 64.

Ingeval van schenking is tegenover de Administratie de schenker met den bevoordeelde hoofdelijk voor de betaling der successiebelasting aansprakelijk.

Artikel 69.

Voor de betaling der overgangsbelasting zijn tegenover de Administratie aansprakelijk de verkrijgers, elk voor de belasting wegens zijne verkrijging verschuldigd en, bij gezamenlijke verkrijging, alle verkrijgers hoofdelijk.

Artikel 70.

In het geval bedoeld bij artikel 14, tweede lid is de stichter voor de verschuldigde successie- of overgangsbelasting tegenover de Administratie aansprakelijk.

Artikel 71.

In alle niet uitdrukkelijk genoemde gevallen zijn tegenover de Administratie de schuldenaren aansprakelijk en gezamenlijke legatarissen of andere gezamenlijke verkrijgers hoofdelijk.

Artikel 72.

De aansprakelijkheid, bij de artikelen 68—71 bepaald, strekt zich uit tot de verhoogingen der belasting, met uitzondering van die wegens te late betaling door anderen verschuldigd.

Artikel 73.

De successie- en overgangsbelastingen en de verhoogingen moeten worden betaald, zooals zij door den Ontvanger zijn berekend.

De betaling moet geschieden binnen eene maand na de aangifte, bij gebreke waarvan het verschuldigde met een tiende gedeelte wordt verhoogd.

Eene opgave van het verschuldigde wordt door den Ontvanger binnen veertien dagen na de aangifte gezonden aan de woonplaats, bij artikel 40 bedoeld.

Artikel 74.

De Inspecteur der belastingen kan in bijzondere gevallen den termijn van betaling verlengen.

Ingeval van verlenging der termijnen van aangifte of betaling, is interest van het bedrag der belasting verschuldigd, tegen *vier* ten honderd in het jaar, te rekenen van den dag, waarop de betaling volgens de verordening had moeten geschieden, tot dien waarop zij plaats heeft.

Artikel 75.

De Koloniale kas heeft, te rekenen van elke aan successiebelasting onderworpen verkrijging, voor de successiebelasting en de verhoogingen een zakelijk voorrecht op alle verkregen roerende en onroerende zaken, onmiddellijk rang nemende na alle op dat oogenblik bestaande voorrechten, pand en hypotheek.

Dat voorrecht vervalt met twee jaren na den dag der verkrijging, ten ware binnen dien termijn vervolgingen mochten zijn aangevangen, en in dit laatste geval met twee jaren na de beteekening der laatste akte.

De Koloniale kas heeft voor de overgangsbelasting en de verhoogingen op denzelfden voet als bij het eerste lid bepaald, voorrecht op de zaken, voor welker overgang de belasting verschuldigd is.

Indien door den Inspecteur der belastingen verlenging van den termijn van aangifte of van betaling is verleend, wordt de duur van het hier bepaalde voorrecht van rechtswege met den tijd van het uitstel verlengd.

Artikel 76.

De Administratie is bevoegd om overeenkomstig de artikelen 675—703 en 710—716 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voor de successie- en overgangsbelastingen en de verhoogingen beslag of arrest te leggen. De eisch tot vanwaardeverklaring van zoodanig beslag of arrest behoeft niet te worden ingesteld, voordat eene maand na den termijn tot aangifte volgens artikel 41 is verstreken.

Artikel 77.

Geene interesten hoegenaamd worden door of van de belastingschuldigen gevorderd, behalve in het geval bij het tweede lid van artikel 74 voorzien.

Artikel 78.

Bij veroordeeling tot geldboete ter zake van overtreding dezer verordening wordt geen subsidiaire gevangenisstraf opgelegd.

Artikel 79.

De Gouverneur kan in bijzondere gevallen van dwaling of onwillig verzuim in de aangifte of in de nakoming van andere voorschriften dezer verordening, kwijtschelding, vermindering of teruggave van belasting of verhooging van belasting verleenen.

Artikel 80.

Behalve in de gevallen, bij deze verordening voorzien, kan de belasting noch verminderd, noch teruggegeven worden dan:

1°. ingeval de verordening niet juist is toegepast;

2°. indien en voorzooverre als het verkregene tengevolge van de vervulling eener aan de verkrijging verbonden voor-

waarde, van verwerping, van vernietiging in rechte van een testament of rechtshandeling, of van herroeping of tenietdoening eener schenking, door anderen wordt verkregen of tot anderen terugkeert.

Artikel 81.

Er is verjaring:

1°. indien geene aangifte is gedaan, voor de invordering van de successie- en overgangsbelasting en van de verhoogingen na *vijf* jaren, te rekenen van den dag, waarop de termijn tot aangifte volgens deze verordening is ingegaan, wanneer het overlijden, de rechtshandeling of het andere feit, dat den termijn doet ingaan, binnen de Kolonie heeft plaats gehad; wanneer een of ander buiten de Kolonie heeft plaats gehad na vijf jaren, te rekenen van den dag der inschrijving der akte van overlijden in de registers van den burgerlijken stand in de Kolonie of van den dag waarop stukken, waaruit het overlijden, de rechtshandeling of het andere feit, dat den termijn doet ingaan, ter kennis zijn gekomen van den ambtenaar, bij wien de aangifte had moeten worden gedaan.
In laatstgemelde gevallen kan evenwel geene vordering worden ingesteld na verloop van *dertig* jaren na het overlijden, de rechtshandeling of de hiervóór bedoelde feiten.

2°. voor het vorderen van waardeering volgens artikel 53, na *twee* jaren, te rekenen van den dag der aangifte.

3°. voor de invordering of bijvordering van de volgens eene aangifte verschuldigde of te weinig geheven belasting en verhoogingen en voor de vordering tot teruggave van na eene aangifte betaalde belasting en verhoogingen, na *twee* jaren, te rekenen van den dag der aangifte.
Indien de vordering tot betaling of teruggave van eene voorwaarde afhangt, begint de termijn te loopen van den dag, waarop zij is vervuld of ontbreekt.

4°. voor de vorderingen, bedoeld bij de artikelen 51 en 52, na *twee* jaren, te rekenen van den dag, waarop stukken, waaruit het in artikel 51 bedoelde bewijs of het in artikel 52 bedoelde gegrond vermoeden kon worden verkregen, gekomen zijn ter kennis van den ambtenaar, bij wien de aangifte is gedaan.
Indien eene vervolging gedurende een jaar wordt gestaakt, zonderdat zij voor den rechter is aanhangig gemaakt, is de verjaring onherroepelijk verkregen.

In de gevallen van invordering of bijvordering, bij dit artikel bedoeld, worden, indien de Inspecteur verlenging van den termijn van aangifte of betaling heeft verleend, de verjaringstermijnen van rechtswege met den tijd van het uitstel verlengd.

HOOFDSTUK VI.

Slot– en overgangsbepalingen.

Artikel 82.

De bepalingen van artikel 81 zijn mede toepasselijk op de vorderingen, onder vroegere verordeningen ontstaan, voorzoover daarbij geen bijzondere termijn was bepaald.

Artikel 83.

De bepalingen dezer verordening zijn mede toepasselijk op de overgangen van zaken met vruchtgebruik of periodieke uitkeeringen belast; op erfenissen of verkrijgingen, tengevolge van de vervulling eener voorwaarde; op de verkrijging van vruchtgebruik en periodieke uitkeeringen bij opvolging en op overgang van fidei-commis, onder deze verordening plaats hebbende, al mocht ook de oorspronkelijke insteller of erflater reeds vroeger overleden zijn.

Artikel 84.

Deze verordening kan worden aangehaald onder den naam van „Successiebelastingverordening 1908”.

Artikel 85.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen dag.

Met dat tijdstip vervalt de verordening dd. 28 Juli 1881 (P.B. n°. 28), zooals die is gewijzigd bij de verordening dd. 31 Maart 1903 (P.B. n°. 57).

De tegenwoordige verordening is toepasselijk op alle daarbij bedoelde vermogensvermeerderingen, indien het overlijden of de rechtshandeling, waaruit de vermogensvermeerdering voortspruit, of de gebeurtenis, waardoor de verplichting tot aangifte ontstaat, op of na dat tijdstip heeft plaats gehad.

Ten aanzien van nalatenschappen, vóór dat tijdstip opengevallen, blijven, behoudens de bepalingen van de artikelen 82 en 83, de vroegere wettelijke regelingen, waaronder de vererving of verkrijging plaats had, van kracht.

Gegeven te Willemstad, den 16n. Juli 1908.

J. O. DE JONG V. B. & D.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.

Uitgegeven den 24n. September 1908.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.